

نکاتی از مقام معظم رهبری درباره

محمد صادق محسن زاده

بس بزرگ و تکان دهنده و بسی نظری که روح هر آزاداندیشی را آزرده خاطر می کند؛ همچنان که در زیارت عاشورا می خوانیم: «لَقَدْ عَظَمْتِ الرَّزِيْةَ وَجَلَّتْ وَعَظَمَتِ الْمُصَبِّيَةُ، اما چگونه کار به اینجا رسید که بزرگ ترین فاجعه انسانی به دست شقی ترین افراد بر ضد برترین افراد، یعنی آل الله روی داد. به تعبیر مقام معظم رهبری (مدظله العالی) «جا دارد ملت اسلام فکر کند که چرا پنجاه سال بعد از وفات پیغمبر ﷺ کار کشور اسلامی به جایی رسید که همین مردم مسلمان از وزیرشان، امیرشان، سردارشان، عالمشان، قاضی شان،

عاشر، چرا؟
چرا عاشورا اتفاق افتاد؟ ریشه در چه مسائلی داشت؟ چه درسها و پیامهایی دارد؟
برای رسیدن به پاسخ این سؤالها باید جریان عاشورا را بازشناسی کنیم تا بتوانیم حقیقت آن را دریافته، از آموزه هایش بهره گیریم.
در نوشتۀ پیش رو سعی مان بر این است تا به گوشۀ ای از دیدگاهها و نظریات ولی امر مسلمین حفظه الله در این باره اشاره کنیم.
بدون شک، این جریان را باید بزرگ ترین مصیبت دانست؛ فاجعه ای

معنایش این است که جامعه اسلامی در طول این پنجاه سال، از معنویت و حقیقت اسلام تنهی شده است؛ ظاهرش اسلامی است؛ اما باطنش پوک شده است. خطر اینجاست. نمازها برقرار است، نماز جماعت برقرار است، مردم هم اسمشان مسلمان است و عده‌ای هم طرفدار اهل بیت‌اند!»^۲

جادشدن از سروچشمۀ زلال امامت

رهبر فرزانۀ انقلاب، این مسئله را یک نزاع شخصی و قبیلگی نمی‌داند؛ بلکه آن را یک جریانی انسحافی می‌داند که بعد از رحلت رسول اللّه ﷺ شروع شد و در روز عاشورا به منصه ظهر نشد.

این حادثه، معلول یکسری علت‌ها و زمینه‌هایی است که نقطه آغازین آن، ماجراهای سقیفه است. مرحوم نیر تبریزی با اشاره به همین مطلب، چنین سروده است:

۱. سخنرانی در جمع فرماندهان و بسیجیان لشکر ۲۷ محمد رسول اللّه، عاشورای ۷۲ روزنامۀ جمهوری اسلامی، ۱۹ اردیبهشت، به نقل از: عبرت‌های عاشورا، سید احمد خاتمی، بوستان کتاب، چهارم، ۱۳۸۶، ص ۱۶۸.
۲. روزنامۀ جمهوری اسلامی، ۱۹ اردیبهشت،

قاری شان گرفته، در کوفه و کربلا جمع بشوند و جگرگوشۀ همین پیغمبر ﷺ را با آن وضع فجیع به حاک و خون بکشند؟ آدم باید به فکر فرو برود که چرا این‌گونه شد؟... کار به جایی برسد که جلوی چشم مردم، حرم پیامبر ﷺ را باورند توی کوچه و بازار، به آنها تهمت خارجی بزنند.»^۱

تهی شدن جامعه از معنویت

ایشان به مسئله عاشورا، فقط از بعد یک حادثه و واقعه و یک حماسه معمولی نگاه نمی‌کند؛ که بعد از گذشت، به بوته فراموشی سپرده شود، بلکه در دیدی عالمانه، هوشیارانه و مآل‌اندیشانه به چرایی آن واقعه عظیم و تحلیلش می‌پردازد و می‌فرماید:

«عبرت اینجاست که چه کار کنیم [تا] جامعه آن‌گونه نشود. ما باید بفهمیم آنجا چه شد که جامعه به اینجا رسید... هیچ کس تصور هم نمی‌کرد؛ اما همین حادثه باورنکردنی، همین حادثه عجیب و حیرت‌انگیز اتفاق می‌افتد. چه کسانی کردند؟ همانهایی که به خدمتش می‌آمدند و سلام و عرض اخلاص هم می‌کردند. این یعنی چه؟

می فرماید: «فَخَلَقَ مِنْ بَغْدِهِمْ حَلْفَ أَصَاغُورَا الْأَصْلَوَةَ وَأَتَبَعَوْا الشَّهَوَاتِ فَسُوْفَ يَلْقَوْنَ غَيْرًا»^۱، «پس از آنان، فرزندان ناشایسته‌ای روی کار آمدند که نماز را تباہ کردند و از شهوت پیروی نمودند و بزودی [مجازات] گمراهی خود را خواهند دید.» ایشان با توجه به آیه فوق، دو عامل را از عوامل اصلی این گمراهی و انحراف عمومی دانسته، آن دورا چنین بیان می‌کند:

یکی دور شدن از ذکر خدا که مظہر آن نماز است؛ یعنی فراموش کردن خدا و معنویت و جدا کردن حساب معنویت از زندگی و فراموش کردن توجه و ذکر و دعا و توسل و توفیق از خدای متعال و توکل بر خدا و کنار گذاشتن محاسبات خدایی از زندگی و عامل دوم «أَتَبَعُوا الشَّهَوَاتِ» است؛ یعنی دنبال شهوت‌رانیها و هوسها و در یک جمله «دنیاطلبی» رفتن به فکر جمع‌آوری ثروت و مال بودن و التذاذ و به دام شهوت‌های دنیا افتادن و اصل دانستن اینها و

کانکه طرح بیعت شورا فکند خود همانجا طرح عاشورا فکند چرخ در یشب رها کرد از کمان تیر، کاندر نینوا شد بر نشان^۲ انحراف مسیر رهبری پس از رسول الله ﷺ و جدایی مسیر خلافت از سرچشممه زلال امامت، امت و جامعه اسلامی را به آفتهایی دچار کرد. در نتیجه کم کم جامعه اسلامی از مسیر ترسیم شده رسول اکرم ﷺ دور شد و فاصله‌ها میان آن مدینه فاضله - که خاتم انبیاء ﷺ تأسیس کرده بود - با جامعه آن روز پدید آمد. کسانی به قدرت رسیدند که خلافت اسلامی را به پادشاهی و سلطنت تبدیل کرده و اجتماع مسلمانان را از ارزشها دور و تهی کردند. آنان، خطوط اصلی و معیارهای اصیل این دین مبین را تضعیف و ارزش‌های جاهلی را که پیامبر ﷺ کنار زده بود، دوباره جایگزین کردند.

گمراهی و انحراف عمومی

رهبر اندیشمند انقلاب که خود در داشنای امت اسلامی‌اند، به این پرسشها با آیه‌ای از قرآن کریم پاسخ

۱. دیوان آتشکده، تیر تبریزی، ص ۵۹

۲. مریم/ ۵۹

انجام رسالت خویش و نتیجه سکوت آنها چنین می فرماید: «اگر کسانی که برای جانشان راه خدا را ترک می کنند، آنجا که باید حق بگویند نمی گویند، چون جانشان به خطر می افتد از ترس جان و از ترس از دست دادن مال و از ترس دادن مقام و پست از ترس مستغور شدن، و تنها ماندن، حاضر می شوند حاکمیت باطل را قبول کنند و در مقابل باطل نمی ایستند و از حق طرفداری نمی کنند، وقتی که این طور شد، آن وقت، دیگر «حسین بن علی»‌ها به مسلح کربلا خواهند رفت، به قتلگاه کشیده خواهند شد، یزیدها بر سر کار می آیند، امامت به سلطنت تبدیل می شود و... وقتی امام حسین علیه السلام قیام کرد؛ خیلی از همین خواص، پیش امام حسین علیه السلام نیامدند تا به او کمک کنند....

تصمیم‌گیری خواص در وقت لازم، تشخیص خواص در وقت لازم،

فراموش کردن آرمانها. این درد اساسی و بزرگ است و ما هم ممکن است به این درد دچار شویم.^۱

کوتاهی خواص از انجام رسالت خویش

نکته مهم این است که از مهم‌ترین زمینه‌سازهای قیام امام حسین علیه السلام کوتاهی خواص از انجام رسالت‌شان بود؛ همچنان‌که سالار شهیدان درباره کوتاهیها و سنتیها و سهل‌انگاریهای عالمان درباری و خواصی که سکوت را اختیار کرده بودند، بیانی توبیخ‌آمیز و تلغیخ دارد و به آنان می فرماید: «شما با دیدن عهد الهی که شکسته می شود فریاد برنمی آورید و با ستمگران با مداهنه و سازشکاری رفتار می کنید... شما ستمکاران را بر خود چیره ساختید و کارها را به دست آنان سپردید... فرار شما از مرگ به سبب دل‌بستن به این زندگی ناپایدار بود. در نتیجه، مستضعفان را به دست ستمگران سپردید».^۲

مقام معظم رهبری نیز نقش خواص را در ساختن تاریخ بسیار مهم می داند و درباره کوتاهی خواص از

۱. بیانات مقام معظم رهبری در دیدار با نیروهای مقاومت بسیج، ۷۱/۴/۲۳.

۲. پیام‌های عاشورا، جواد محدثی، زمزمه هدایت، هفتم، ۱۳۸۵ ش، ص ۱۹۹.

**انحراف مسیر رهبری
پس از رسول الله ﷺ و
جدایی مسیر خلافت از
سرچشمه زلال امامت،
امت و جامعه اسلامی را به
آفتهایی دچار کرد**

گذشت خواص از دنیا در لحظه لازم،
اینهاست که تاریخ رانجات می‌دهد،
ارزشها را حفظ می‌کند.»^۱

بزرگان هر جامعه‌ای باید حق و
باطل را بشناسند و جانانه از حق دفاع
کنند. عوام هر جامعه‌ای نیز دنباله‌رو
خواص اند و راه آنها را ادامه می‌دهند؛
از این روست که اگر خواص ساكت
نشستند و کمکاری کردند، گناهشان
بس بزرگ خواهد بود.

چه کنیم که عاشورا تکرار نشود؟

اول اینکه با درسهای عاشورا و
پیامهای آن آشنا شویم و آنها را به کار
بندیم؛ پیامهای آن عاشورایی که
دانشگاهی بزرگ و مکتبی انسان‌ساز
است.

که مقام معظم رهبری (مدظله العالی)
فرمود: «بی بصیرتها بدون اینکه بدانند،
فریب می‌خورند و در جبهه باطل قرار
می‌گیرند.»

انشاء الله بتوانیم با بصیرت کامل
و با راه‌گیری از منویات رهبر بصیر و
دلسوزمان از درسها و پیامها و
 عبرتهای عاشورا پندگرفته، راه آن
مکتب را ادامه دهیم و ذره‌ای از پیروی
از حق کوتاهی نکنیم.

دوم اینکه بدانیم عاشورا غیر از
درس، یک صحنه عبرت است و به
قول ولی امر مسلمانان (مدظله العالی):
«انسان باید در این صحنه نگاه کند تا
عبرت بگیرد. عبرت گیری از عاشورا
این است که نگذاریم روح انقلاب و
فرزندان انقلاب در جامعه متزوی
شوند.»

سوم اینکه بصیرت داشته باشیم

۱. بخشی از سخنرانی مقام معظم رهبری در
جمع فرماندهان و بسیجیان لشکر ۲۷ محمد
رسول الله ﷺ در ۷۵/۲۰، روزنامه جمهوری
اسلامی، ۷۶/۲/۲۵.